

Mělník - sobota 15.02.2014

Sobota nás opět vylákala na výlet. Metodou prstu zabodnutého do mapy přišel na řadu Mělník. Proč ne? Vedou tam koleje a nikdo z dětí tam ještě nebyl. Naše první zastavení bylo v mělnickém parku na Podolí, kam míří každý den dospělí s dětmi, aby se podívali na nutrie, kachny a další vodní ptáky. Je to hezké místo na dosah od centra, vhodné ke klidným procházkám a odpočinku v přírodě. Jen jsme se přiblížili, kachničky spěchaly z vody na břeh a zvědavé nutrie pluly blíž a vylézaly rovněž zvědavě na břeh. Děti vyndaly z baťůžků své svačiny a začaly všechny krmit. Dostalo se na každého. Ani se nám z parku nechtělo, ale náš cíl byl jiný.

Vystoupali jsme pomalu na mělnickou vyvýšeninu a ve středu města jsme jako první navštívili turistické informační středisko. Tam jsme podnikli prohlídku části podzemí a středověké studny ze 14. století, která je přístupná pouze 150 metrů dlouhou podzemní chodbou a je hluboká 54 m, přičemž výška vodního sloupce je 7,2 m její průměr 4,54 m jí činí nejširší známou studni v České republice. Chodby se nachází v hloubce 8 až 10 metrů pod povrchem. Vchod do podzemí byl téměř z každého domu v historickém centru.

Po prohlídce studny a podzemí jsme obdivovali náměstí s typickými podloubími a s kašnou. Řada domů nesla domovní znamení, dodnes jsou patrné: Zlatá hvězda, Modrá hvězda, Modrý beránek nebo dům U Zlatého hroznu. Uličkami jsme se dostali až k Zámecké vyhlídce, která přitahuje pozornost z mnoha důvodů. Zejména pohled na soutok dvou největších českých řek Labe s Vltavou je vskutku jedinečnou a neopakovatelnou záležitostí. Pohled na majestátní Říp s vrcholky Českého středohoří a výhled do dalekého úrodného Polabí pak naplní člověka pocitem vznešenosti a možná i vlastenecké hrdosti nad krásou české krajiny.

Po krásném zážitku z vyhlídky jsme zavítali do zámku. Po zajímavé prohlídce interiérů jsme si prohlédli chrám sv. Petra a Pavla a kostnici. Navštívili jsme i Regionální muzeum, kde děti nejvíce upoutala výstava starých modelů vláčků a u modelu železnice a jezdícími vláčky dlouhé minuty pozorovaly a komentovaly kolejiště z produkce firmy Merkur. Tak jako zaujaly mašinky kluky i děvčata, tak zaujala výstava kočárků dívky i chlapce. Ještě jsme si v muzeu odskočili hluboko do podzemí do vinného sklepa, zakoupili suvenýry a vydali se zpět na nádraží. Cestou jsme si koupili rohlíky a zastavili se za našimi známými – nutriemi a kačenkami v parku.

Při zpáteční cestě jsme všechno znovu komentovali a těšili se domů, až všechno budeme vyprávět.